

Αν το παιδί σπάσει το δόντι του

Να χτυπήσει ένα παιδί τα δόντια του και κυρίως τα μπροστινά είναι κάτι που μπορεί να συμβεί ανά πάσα στιγμή και δυστυχώς αυτό δεν γίνεται και τόσο σπάνια. Σύμφωνα με έρευνες που πρόσφατα ανακοινώθηκαν, στις ΗΠΑ το 20% του παιδικού πληθυσμού έχει τουλάχιστον μία εμπειρία από οδοντικό τραύμα. Και απ' αυτά τα παιδιά το 70-80% χτύπησαν στην ηλικία μεταξύ 2 και 4 ετών. Ακόμα, από τα παιδιά με ιστορικό τραύματος, στην ηλικία μεταξύ 8 και 10 ετών, τα αγόρια έχουν χτυπήσει τρεις φορές περισσότερο από τα κορίτσια.

Γράφει ο **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΙΛΙΓΩΝΕΑΣ***

Από ένα χτύπημα στην περιοχή της στοματικής κοιλότητας μπορούμε να έχουμε πολλές εκβάσεις. Από το να μη συμβεί τίποτε το ανησυχητικό, μέχρι το δόντι (ή τα δόντια) να σπάσει, να νεκρωθεί ή να φύγει τελείως από τη θέση του.

Οι συνέπειες, τόσο για το παιδί όσο και για τους γονείς του από ένα τέτοιο ατύχημα είναι πράγματι πολλές, όπως πόνος, φόβος, αγωνία, ταλαιπωρία, άγχος για την οδοντιατρική αποκατάσταση. Κι ακόμα, άλλες φορές από έλλειψη ενημέρωσης, άλλες φορές από αμέλεια ή πανικό, παραλείπονται πράξεις που αν γίνονταν, ίσως και να ήταν σωτήριες για κάποιο δόντι που τελικά χάνεται.

Ο τραυματισμός μπορεί να έχει δυσάρεστες επιπτώσεις στα δόντια ή και γενικότερα στο στόμα του παιδιού. Οι συνέπειες αυτές μπορεί να είναι αισθητικές και λειτουργικές, κυρίως όταν πρόκειται για κάποιο μόνιμο δόντι, απώλεια χώρου αν είναι νεογιλό (παιδικό), τραυματισμός του μόνιμου δοντιού που βρίσκεται από κάτω και πρόκειται να ανατείλει, δυσκολία της προ-

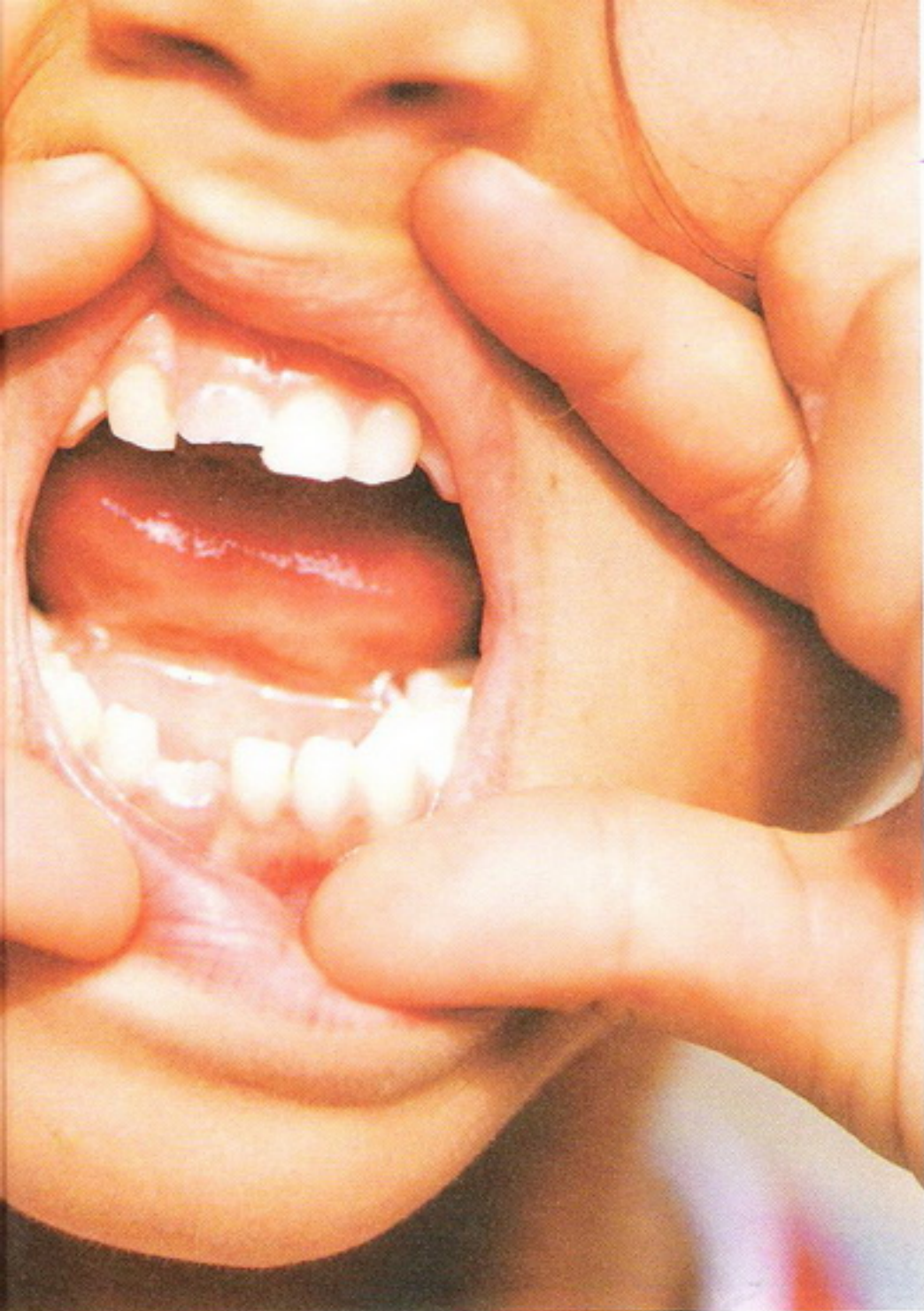

οθητικής αποκατάστασης, κυρίως σε μικρές ηλικίες, ψυχολογικός τραυματισμός από το κενό στο στόμα, κρυμμένο χαμόγελο ή αγέλαστο πρόσωπο κ.λπ. Και να προσθέσουμε τις μετακινήσεις και το κόστος θεραπείας.

Τι θα μπορούσαν να κάνουν άμεσα, οι γονείς, στην ατυχή περίπτωση ενός τραυματισμού του παιδιού τους;

Το πιο σημαντικό είναι να μη χάσουν την ψυχραιμία τους, καθώς το παιδί είναι αυτό που έχει απόλυτη ανάγκη από τη δική τους συμπαράσταση ή την παροχή άμεσης πρώτης βοήθειας.

- ▶ Παρατηρήστε την περιοχή που έχει τραυματιστεί. Αν υπάρχει αιμορραγία, σκουπίστε με απαλές κινήσεις με ένα καθαρό κομμάτι βαμβάκι ή, ακόμα καλύτερα, μία αποστειρωμένη γάζα, ώστε να έχετε καθαρό οπτικό πεδίο.
- ▶ Κοιτάξτε αν κάποιο από τα δοντάκια του παιδιού έχει σπάσει.
- ▶ Με πολύ ελαφρές κινήσεις δοκιμάστε να δείτε αν το χτυπημένο ή τα χτυπημένα δόντια κουνιούνται.
- ▶ Παρατηρήστε αν η περιοχή των ούλων γύρω από το χτυπημένο δόντι αιμορραγεί και αν λεί-

Οι γονείς πρέπει να είναι ψυχραιμοί σε περίπτωση τραυματισμού του παιδιού στο στόμα, επειδή αυτό έχει ανάγκη προστασίας

πει κάποιο από τα δόντια του παιδιού.

▶ Παρατηρήστε τα μαλακά μέρη, χείλη, γλώσσα, μάγουλα και ούλα γύρω από την περιοχή του τραύματος, αν είναι ακέραια.

▶ Επικοινωνήστε αμέσως με τον οδοντίατρο και δώστε του την εικόνα του τραύματος του παιδιού σας. Αναφέρετε την ηλικία του και αν το τραυματισμένο δόντι είναι νεογιλό (παιδικό) ή μόνιμο (το έχει αλλάξει).

Στη δυσάρεστη περίπτωση που παρατηρήσετε ότι κάποιο δόντι έχει πεταχτεί από το στόμα του παιδιού ολόκληρο (ακέραιο), μαζί με τη ρίζα του, τότε ακολουθήστε την παρακάτω διαδικασία:

▶ Ξεπλύνετε το δόντι με σκέτο, άφθονο, κρύο νερό της βρύσης.

▶ Ξανατοποθετήστε το στη θέση του και δώστε στο παιδί να δαγκώσει ένα κομμάτι καθαρό βαμβάκι.

▶ Αν κάτι τέτοιο είναι αδύνατον, τοποθετήστε το δόντι σε μικρό δοχείο (το οποίο να σφραγίζει καλά), μέσα σε φυσιολογικό ορό (αν είναι δυνατόν) ή φρέσκο, κρύο γάλα.

Σε όλες τις περιπτώσεις χρειάζεται να επισκεφτεί το παιδί τον οδοντίατρο το ταχύτερο δυ-

νατό (μισή έως δύο το πολύ ώρες), πηγαίνοντας βέβαια και το δόντι (ή τα δόντια) που έχουν βγει από τη θέση τους. Μετά την παρέλευση δύο ωρών, και για όση επιπλέον καθυστέρηση, η πιθανότητα για τη σωτηρία του δοντιού μειώνεται σημαντικά.

Υπάρχουν, ωστόσο, τρόποι με τους οποίους μπορούμε να προλάβουμε ένα τέτοιο τραύμα ή τουλάχιστον να μειώσουμε τις συνέπειές του. Έτσι:

■ Ένα παιδί μπορεί να μάθει πώς να αποφύγει να τραυματιστεί όταν κατανοήσει τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να τραυματιστεί και δειλήσει να τους αποφεύγει.

■ Μπορεί ακόμα να μάθει τρόπους αυτοπροστασίας όταν βρεθεί αντιμέτωπο με παράγοντες ή συνθήκες που θα μπορούσαν να το τραυματίσουν (αθλητισμός, ποδήλατο κ.τ.λ.).

■ Τέλος, αν παρ' όλα αυτά το παιδί είναι αδύνατον να αποφύγει τους τραυματογόνους παράγοντες (πχ. αθλητές, παιδιά με προτεταμένα τα μπροστινά τους δόντια κ.λπ.), θα μπορούσε να μειώσει, κατά πολύ μεγάλο ποσοστό, τον κίνδυνο από έναν πιθανό τραυματισμό του χρησιμοποιώντας κατάλληλους προστατευτικούς νάρθηκες.

Συνοψίζοντας λοιπόν, το οδοντικό τραύμα στα παιδιά είναι ένα πιθανό συμβάν που δεν θα πρέπει να πανικοβάλλει τους γονείς. Αντίθετα, θα πρέπει να καθησυχάσουν το παιδί τους, που θα έχει τρομάξει και με ψυχραιμία να του δώσουν τις πρώτες βοήθειες και να επικοινωνήσουν με τον οδοντίατρο. Αλλά το σημαντικότερο είναι να μάθουν το παιδί με ποιους τρόπους ενδέχεται να τραυματιστεί, να του δείξουν πώς μπορεί να τους αποφύγει και να το εκπαιδεύσουν να χρησιμοποιεί προστατευτικούς νάρθηκες όταν παίζει ή αθλείται. Είναι άλλωστε γνωστό ότι η καλύτερη θεραπεία είναι η πρόληψη.

*Οδοντίατρος

Όχι πανικός...

Το οδοντικό τραύμα στα παιδιά είναι ένα πιθανό συμβάν που δεν θα πρέπει να πανικοβάλλει τους γονείς. Αντίθετως, θα πρέπει να καθησυχάσουν το παιδί τους, που θα έχει τρομάξει, και με ψυχραιμία να του προσφέρουν τις πρώτες βοήθειες και να επικοινωνήσουν με τον οδοντίατρο.